

[Alfred Jensen.]

Den bemærkning, at disse selskaber har interesseret sig for luftfarten, fordi de mener, det er en opgave, der har deres interesse, siger ikke noget om, at der ikke også er klingende mønt i foretagendet, selv om det er inde i en kritisk tid for øjeblikket.

Det ærede medlem hr. Jensen-Broby gjorde mig opmærksom på, at de private var længst ude, for først skulle staten have det, den havde krav på, og endelig måtte der ikke udbetales mere end 5 pct. i dividende. Ja, det står der i loven, men jeg minder om, at der engang blev vedtaget en lov angående sukkerfabrikationen — vi har den stadig væk — hvor der også var fastsat en maksimalgrænse for det udbytte, der måtte udbetales; men denne grænse blev alligevel overskredet, idet man fandt en eller anden måde, som gjorde det muligt at udbetale noget ekstra, så dette forsvær for spekulanterne er nu ikke særlig godt. Indrøm det lige så godt først som sidst, at her er tale om, at man sætter en spekulation i gang, en spekulation, som ikke hidtil har kastet særlig meget af sig, men en spekulation, som man til trods for de vanskeligheder, man står over for, regner med vil kunne komme til at give noget. Men det er ganske klart, at som situationen er i øjeblikket, vil der kun kunne komme penge ud af det til aktionærerne, hvis staten træder til med forøget garanti, og så vidt jeg forstår, er alle her klar over, at det også vil betyde, at man øger tilskuddet af kapital. Det skal man dog gøre sig klart, og det er heroverfor, vi fastholder, at det burde være samfundet, som påtager sig at løse denne opgave, tager risikoen og også tager gevinsten. Jeg vil tro, at samfundet kan løse opgaven fuldt så godt, som — ja, jeg vil endogså sige bedre, end — den er blevet løst af Det Danske Luftfartsselskab i samarbejde med SAS. Så megen tillid har jeg til statsadministration.

(Kort bemærkning).

Horn: Jeg vil gerne svare på det direkte spørgsmål, der blev stillet: hvornår i fjor

der forelå forslag fra de konservative om, at man skulle søge udenlandsk statslån. Jeg tror, jeg nævnte, at det var, da vi forhandlede om fugleflugtslinjen. Jeg har senere spurgt det ærede medlem hr. Lysholt Hansen, som var formand for det udvalg, der behandlede denne sag, og han har bekræftet, at der af oppositionen blev stillet krav til ministeren om, at det skulle undersøges, om man ikke kunne få lån i Sverige, og der var også tale om at låne andetsteds. Det var det, jeg syntes var påfaldende. Jeg håber imidlertid, det vil lykkes det ærede medlem hr. Gottschalek-Hansen i udvalget at nå til enighed med os andre, så vi ved anden behandling kan få klart at vide, hvordan det konservative folkeparti i virkeligheden står i denne livsvigtige sag.

Ministeren for offentlige arbejder (Lindberg): Jeg vil gerne svare på det ærede medlem hr. Gottschalek-Hansens direkte spørgsmål, om lånet da er tegnet: nej, lånet er tegnet under visse forudsætninger, men disse forudsætninger er ikke opfyldt, førend de tre regeringer i Norge, Sverige og Danmark har gennemført det lovforslag, vi behandler her i dag, men tidspunktet for disse forhandlinger om lånet ligger et stykke tilbage i tiden, fordi SAS måtte sikre sig, at man kunne få et sådant lån, inden man gik i gang med at bestille de nye maskiner, som nu skal i drift.

Det ærede medlem spurgte også, om jeg, når jeg nu sagde, at de tre regeringer var enige om det foreliggende lovforslag, så også vidste, om man var enig i de to andre nordiske parlamenter. Det kan jeg ikke vide noget om, da sagen ikke er færdigbehandlet, hverken i Norge eller Sverige, men jeg håber det, og så vidt jeg ved, har man tidligere været fuldt enig om spørgsmålet både i Norge og Sverige. Jeg har derfor al god grund til at tro, at det vil være ligesådan denne gang.

Endelig vil jeg gerne sige til det ærede medlem hr. Alfred Jensen, at her drejer det sig ikke om en teoretisk diskussion om,